

2008-ban elkészült Magyarország első, növényzeti alapokon meghatározott tájtérképe és tájbeosztása: **Magyarország vegetációtájai, 1.0**. A térkép elsődleges **célja** a MÉTA felmérés eredményeinek reprezentatívabb megjelenítése, valamint megalapozottabb tájléptékű elemzések lehetővé tétele. Az új tájfelosztás az ország eddigi legrésztetesebb, egységes szempontok szerint elkészített botanikai térképe. Az elmúlt évek kiterjedt és intenzív terepkutatásai nagyban növelték tudásunkat az ország tájairól, ezek lényegéről, kapcsolatrendszeréről, így ezek határait is pontosabban látjuk. Összesen **109 tájegységet** határoltunk le, amelyeket **95 vegetációtájba** vontunk össze (>> [letöltés](#)).

[CÉLKITŰZÉS](#) | [BEVEZETÉS](#) | [MÓDSZER](#) | [TULAJDONSÁGOK](#) | [TÉRKÉP](#) | [TÁBLÁZAT](#) | [SZERZŐK](#) | [HIVATKOZÁSOK](#)

BEVEZETŐ GONDOLATOK

A MÉTA-adatbázis (MOLNÁR és mtsai 2007) vegetációs adatainak feldolgozása során merült fel az az igény, hogy az adatok egy részét vegetációs szempontból megrajzolt, az adatbázis léptékének megfelelő, országos térképen mutassuk be.

Magyarország tájbeosztását különböző léptékekben és különféle szempontok szerint (pl. talajtani, közigazgatási, néprajzi, erdészeti - vö. PÉCSI 1989) már többen elkészítették, s botanikai szempontú tájbeosztás is készült már, de mindeddig vagy kisebb területek vagy az ország nagyobb léptékű felosztására került csak sor, s a térkép döntően florisztikai szempontokat tartott szem előtt.

Bármely tájbeosztás részben geográfiai kérdés is. Ezidáig számos különböző földrajzos szemléletű felosztás született, ahol a történelmi hagyomány, valamint természetföldrajzi, gazdasági és politikai tényezők alapján készültek térképek (PÉCSI 1989). Botanikai vizsgálatokhoz, léptéke és országos lefedettsége miatt leggyakrabban az ún. **földrajzi kistájkatasztert** (KERESZTESI és mtsai 1989, MAROSI - SOMOGYI 1990) használták, de határait többnyire kritizálva, pontosítva.

A földrajzos tájbeosztáshoz hasonlóan az **erdészeti tájbeosztás** is egyszerre vesz figyelembe természetföldrajzi (termőhely), vegetációs (erdőtípusok) és gazdálkodási (erdészetek határa) tényezőket (BABOS 1954), de újabban kísérletet tettek tisztán természetföldrajzi alapokon nyugvó beosztás elkészítésére is (HALÁSZ 2006). Ez az új beosztás mind módszertanában, mind eredményeiben, sokban hasonlít a mi térképünkhöz. **Állatföldrajzi beosztások** is készültek, melyek zoológiai tartalmukon kívül döntően földrajzi és botanikai alapokon nyugodnak (pl. SOÓS 1934, KOLOSVÁRY 1936, VARGA 1964, MÁNDY 1989).

Hazánk növényvilágának tudományos megismerése során a XIX. század vége óta rajzoltak **botanikai tájfelosztásokat**. Sokak mellett különösen BORBÁS Vince (1905), SIMONKAI Lajos (megjelent TUZSON 1910), TUZSON János (1911) munkássága fontos. Az első szintéziseket JÁVORKA Sándor (1925) és RAPAICS Raymund (1927) készítette el, majd ZÓLYOMI Bálint (1951) és SOÓ Rezső (1941, 1960, 1961, 1964) szerkesztette, egységesítette a térképet. A mai napig legtöbbször SOÓ munkáját vagy ennek módosított változatát használják (pl. PÓCS 1981, MOLNÁR 1999). Magyarországon a növényföldrajz keretein belül a florisztika kitüntetett szerepű, elsősorban SOÓ tevékenysége, valamint a Kárpát-medence speciális jellege alapján, így a tájfelosztások is florisztikai alapon készültek, s flórajzásokat, flóraidékeket különböztetnek meg. A növényvilág vegetációs közelítésű megfigyelése vegetáció-térképek rajzolását jelentette, ahol nem nagy tájakat különítettek el, hanem egy kisebb terület részletes térképét adták. A hazai nagyobb léptékű vegetációtérképezés jó áttekintését FEKETE Gábor (1998b) írta meg. A számos finomabb léptékű térképezés összegzése ZÓLYOMI (1967, 1989) országos térképe a természetes vegetációról, ahol a meghatározó vegetációtípusok foltjait ábrázolja, de - céljainak megfelelően - nem törekszik tájak elkülönítésére, ahogy más, a Kárpát-medencét érintő nagyobb léptékű szintézisek sem (pl. NIKLFELD 1973, ИСАЧЕНКО - ЛАВРЕНКО 1974, MICHALKO és mtsai. 1987, IVAN és mtsai. 1993, BOHN és mtsai. 2000/2003).

A florisztikai alapokról kiinduló és a vegetációs szemléletmódú tájakat a közelmúltban többen

megpróbálták összeegyeztetni úgy, hogy felvetették: egy-egy vegetáció-típus vagy vegetáció-öv alkothatna egységet (FEKETE 1998a, VOJTKÓ ex verb).

A közelmúltban, FARKAS Sándor vezetésével, egy számos szakértőből álló munkacsoport arra tett kísérlet, hogy a földrajzi kistáj-kataszter (MAROSI – SOMOGYI 1990) határait a lehető legjobban pontosítva megalkosson egy növényföldrajzi szempontból releváns térképet, mely florisztikai adatok pontosabb lokalizációjához vezetne (FARKAS 2001-2005). A csak részben elkészült munka számos kutató figyelmét irányította a feladatra, s így a vegetációtáj-térkép legfontosabb előzménye lett.

[CÉLKITŰZÉS](#) | [BEVEZETÉS](#) | [MÓDSZER](#) | [TULAJDONSÁGOK](#) | [TÉRKÉP](#) | [TÁBLÁZAT](#) | [SZERZŐK](#) | [HIVATKOZÁSOK](#)

A TÁJBEOSZTÁS KÉSZÍTÉSÉNEK MÓDSZERE

Az eddigi florisztikai alapú tájlehatárolások mellé egy vegetációs alapú tájlehatárolást készítettünk (noha sok esetben e kettő között nincs lényeges különbség). A térkép tematikai felbontása országosan hozzávetőlegesen 100 tájat célzott meg, mely a földrajztudományi gyakorlatban alkalmazott kistáj és középtáj közötti lépték. Ennél finomabb, „kistáj” léptékben nem áll rendelkezésünkre elegendő adat az ország teljes területéről, csak egyes részeiről. Ennél durvább, „nagy-táj” léptékű térképeket pedig a megrajzolt tájak összevonásával nyerhetünk. Felmerülhet, hogy a „középtáj” és a „nagy-táj” léptéke között is van egy vagy több lépték, mely növényföldrajzilag releváns lehet (pl. az Alföldön belül a Tiszántúl vagy a Mezőföld), amelynek önálló lehatárolása szintén a tájak összevonásával lehetséges.

A határok 1 km-es vagyis hozzávetőlegesen 2 MÉTA-hatszögnyi pontossággal készültek. A térkép léptéke 1: 200 000.

A tájakat döntően **vegetációs alapon** jelöltük ki. Ehhez elsősorban a **zonális** vagy az **igen nagy kiterjedésű extrazonális** és **edafikus vegetációt** vettük figyelembe, tulajdonképpen egységes jellegű vegetáció-komplexeket kerestünk. Ahol ma már nincs számottevő vegetáció, vagy a mai töredékek jelentősen eltérnek az egykori természetestől az intenzív tájhasználat miatt (pl. csak patakpartok maradtak meg egykor erdős tájban), ott a *potenciális vegetációt* vettük figyelembe. Másodsorban vettük figyelembe a *fajkészletet*, a florisztikai összetételt. Harmadsorban a vegetációt jelentősen meghatározó abiotikus tényezőket (pl. geológia, klíma) néztük meg. A térkép célját szem előtt tartva **nem vettük figyelembe** a gazdasági (pl. utak, csatornák) és a politikai tényezőket (pl. Magyarország mai megye- és államhatárai), kizárólag a fentebb megnevezett természetföldrajzi tényezők érdekeltek. Emiatt **jelöltük a határon átnyúló tájakat** még akkor is, ha a trianoni határokon belül csak igen kis rész esik (pl.: Vendvidék, Maros-ártér, Érmellék). Ugyanakkor csak a mai határokon belül végeztük el a munkát, bár terveink között szerepel, hogy valós természetföldrajzi egységet, a Pannonicum-ot vagy a Kárpát-medencét dolgozzuk fel. Arra törekedtünk, hogy szigetek, illetve több darabból álló tájak csak nagyon indokolt esetben szülessenek (de pl. a Balaton-felvidéki bazalt tanúhegyeinél, vagy a Tihanyi-félszigetnél a korábbi térképekhez hasonlóan ez elkerülhetetlen volt).

Hazánk tájai változatosak, emiatt nem találtunk a fentiekén túl egységes országos szempontokat. Nagy-tájanként (pl. Alföld, Északi-középhegység) azonban törekedtünk arra, hogy a lehatárolás elvei hasonlóak legyenek. A határokat minden esetben az **adott tájat jól ismerő terepbotanikusok** határozták meg, döntően terepi tapasztalatok alapján. Más háttértényezőt csak ennek segítségével használtunk fel, vagyis **nem adatbázisból származtatott térképet** készítettünk. A határok meghúzása során leginkább a következő fedvények voltak fontosak: topográfiai térképek, szintvonalak és domborzat, műholdfelvételek, talajtípus-térkép (Agrotopo), valamint egyes esetekben felhasználtunk történeti térképeket, klimatikai adatokat és a MÉTA-adatbázis élőhelyi adatait is. A térkép részben a közelmúltban publikált résztérképekre, tanulmányokra is épül (pl. VOJTKÓ 2001, BODONCZI 2005, KIRÁLY és mtsai 2007, DEÁK 2008, SCHMIDT és mtsai 2008).

Az elkészült térkép számos szakértő munkája, s ez magában hordozza heterogenitását is. Bár törekedtünk az egységes szemléletmódra, ez teljesen nem sikerülhetett. A számos szerző előnye viszont az összeadó tereptapasztalat.

Tisztában vagyunk vele, hogy éles, vonalszerű határokat húzni a természetben csak nagyon ritkán lehet, s

a térképen ábrázolt vegetációs tájhatárok valójában az esetek többségében átmenetekkel jellemezhető változó szélességű sávok. Ennek ellenére hisszük, hogy a lehatárolt foltok egyedisége létezik.

A határok meghúzása során számos problémával találkoztunk. Egyes területek felosztása többféleképpen is elképzelhető, részben a területet jól ismerő különböző kutatók eltérő véleménye miatt, részben a ma már sokszor jellegtelen, másodlagos vegetáció, részben pedig a folyamatos átmenetek miatt. Így lenne összevonható az Őrség és a Vasi- Zalai-hegyhát, Kemeneshát, de méretük és az e két tájon keresztülhúzó K-Ny-i grádiens miatt két tájként kezeljük. E két táj határát meghúzhatnánk másutt, keletebbre is. Több esetben merült fel, hogy két markánsan elkülönülő táj között mára jellegtelenné vált a vegetáció, s ez a degradált átmeneti terület bármelyik jellegzetes szomszédhoz hozzásorolható. Különösen a hegységek közötti dombvidékek helyzete ilyen, ahol mindezt természetes okok is erősítik (extrém élőhelyek ritkasága, a makroklíma meghatározóbb hatása). A kis kiterjedésű átmenetek adott tájhoz sorolását az egyes szerzők döntötték el (pl. Karancs és Medves határai).

Törekedtünk arra, hogy folyóvölgy ne legyen határ, hiszen a folyók inkább összekötnek, mint elválasztanak. Így lettek vagy önálló egységek (pl. Rába-völgy, Tisza-völgy, Sajó és Hernád), vagy kisebb folyók völgyeinek esetében, ha nagyobb kiterjedésű és máig jellegzetes vegetációval bírnak, akkor teljes völgyükkel egy szomszédos tájhoz soroltuk területüket (pl. a Zala-völgyet a Zalai-dombsághoz, a Sió-völgyet a Ny-Mezőföldre, a Zagyva- és a Tarna-völgyet a Tápió-Sajó hordalékkúp-síksághoz).

A határok meghúzását sokszor nehezítette, hogy néhány helyen ma már teljesen elpusztult a természetközeli vegetáció, így csak nehezen és pontatlanul jelölhettük a tájak határát (pl. a Maros-Körös köze és a Berettyó-Körös-vidék határának keleti része).

Több esetben fordult elő, hogy a megcélzott léptéknél kisebb kiterjedésű, a közelebbi és a távolabbi szomszédoktól különböző tájakat kellett lehatárolnunk. Ekkor vagy önállóak lettek (pl. Fertőmelléki-dombsor, Velencei-hegység), vagy kényszerűségből hozzásoroltuk valamelyik közelebbi tájhoz (pl. a Vindornya-láp a Balaton-vidék része lett). Egy esetben, kényszerűségből, több kis méretű, de egymástól különböző táj összevonásával lehatároltuk a vegetációs tájat (É-Mezőföld).

A vegetáció folthatárai gyakran köthetőek tengerszintfeletti magassághoz (pl. Dráva-sík és Mecsek határa, Magas-Mátra és D-Mátra határa, Hegyalja, valamint Harangod és Hernád-magaspart határa), illetve jelentősebb domborzati lépcsőhöz (pl. Baranyai-dombság és a Duna-völgy határa, Harangod és Hernád magaspart, valamint a Sajó és Hernád határa). Máskor a folyók menti övzónák jelölhetik ki az egykori árterületeket, amit következetesen felhasználtunk a folyók völgyének tájbeosztásához (pl. a Tisza és a Duna mentén). A hegységekben fontos az alapkőzet váltása (pl. É-i és Központi-Cserhát, Visegrádi- és Pilis, Budai-hegység), az Alföldön a talajtípusok váltása (pl. É- és D-Nyírség, Felső-Bácska és Homokhátság, Mosoni-sík és Hanság).

A térképen lehatárolt vegetációs tájak elnevezése, ahol csak lehet hagyományos (pl. Ipoly-völgy vegetációs táj, Vendvidék vegetációs táj, Hanság vegetációs táj) vagy hagyományos névből alkotott (pl. Göcsej és Hetés vegetációs táj, Észak-Nyírség vegetációs táj, Sárviz- és Sió-völgy vegetációs táj). Ahol a vegetációs táj nem illeszhető össze egy hagyománnyal, ott új tájneveket alkottunk, ügyelve, hogy megfeleljenek a magyar tájelnevezések rendszerének (pl. Szegedi-sík vegetációs táj, Maros-ártér vegetációs táj) (KÁDÁR 1941). A több, egymással nem érintkező részből álló tájak minden szigete önálló elnevezést és számot kapott (pl. Alpokaljai-hegyek 3 része: Soproni-hegység, Kőszegi-hegység, Vas-hegy).

Három esetben olyan tájakat kellett elkülönítenünk, amelyeknek csak nagyon kis része esik az ország mai területére (Észak-Bánság, Maros-ártér, Zempléni-szigethegység). Ezeknek a tájaknak a vegetációját az elemzéseknél célszerű együtt értékelni egy közeli, hasonló jellegű területtel (lásd táblázat).

A térkép megrajzolása során nem volt célunk egy tökéletes, mindenféle szempontból „jó” térkép készítése (ilyen nincs is), inkább egy speciálisan vegetációs szemléletű tájfelosztásra törekedtünk. A felosztás mindezek mellett sokszor követi a hagyományos tájakat, ami csakis azzal magyarázható, hogy e tájak vegetációsan is egységes jellegűek.

A térkép komoly hiányossága, hogy léptéke, az elkülönített tájak egymáshoz viszonyított hierarchiája nem egységes, mivel vannak részletesebben és vannak kevésbé részletesen felosztott részei az országnak (pl. összehasonlítva az É- és a D-Dunántúl vegetációs tájait). A jövő feladata ezeknek a heterogenitásoknak a

kisimítása.

[CÉLKITŰZÉS](#) | [BEVEZETÉS](#) | [MÓDSZER](#) | [TULAJDONSÁGOK](#) | [TÉRKÉP](#) | [TÁBLÁZAT](#) | [SZERZŐK](#) | [HIVATKOZÁSOK](#)

A VEGETÁCIÓS TÁJBEOSZTÁS NÉHÁNY FONTOSABB TULAJDONSÁGA

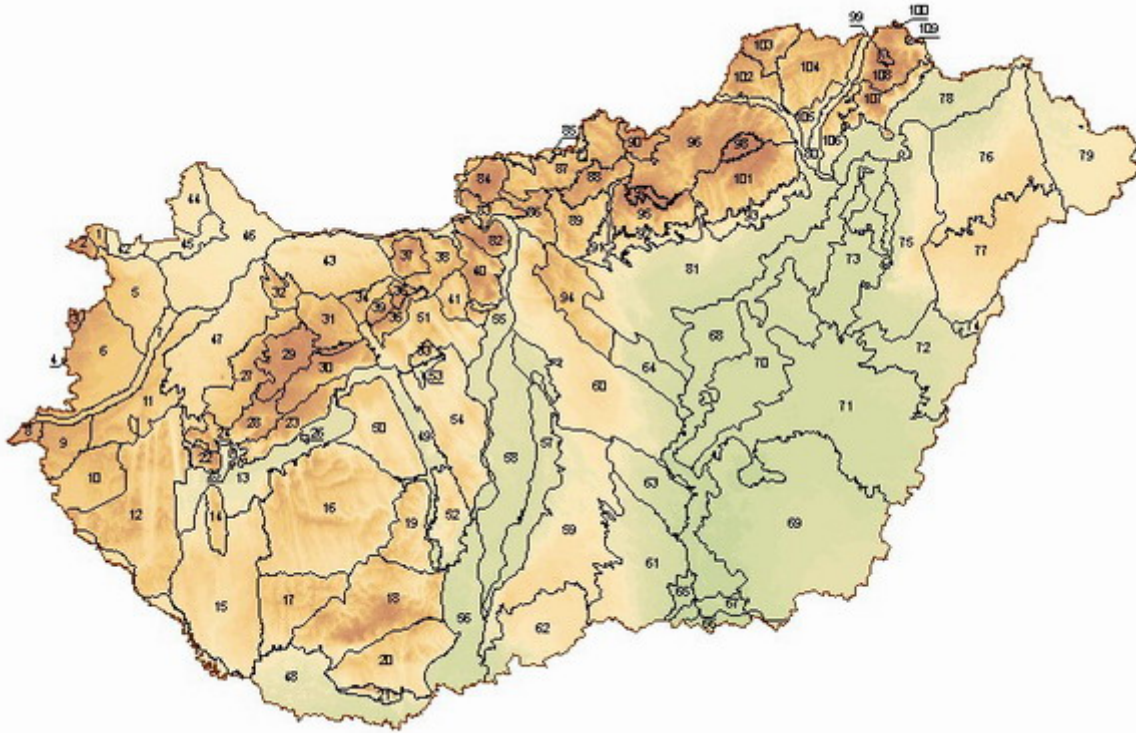
A vegetációs tájak neveit, nagytájakhoz való rendelésüket és a tájak szerzőit táblázatban(link) foglaltuk össze, a tájak határát térkép(link) mutatja. Az új, vegetációs alapon készített tájfelosztás az ország legrészletesebb, egységes szempontok szerint elkészített botanikai térképe.

Az eddig használt országos léptékű, de florisztikai alapon készült felosztásához (SOÓ 1964, MOLNÁR 1999) képest számos esetben eltértünk. A flóraidékek vagyis a nagytájak léptékének megfelelő felosztáshoz képest az új térkép figyelembe veszi a Balatont, a Marcal-medencét, továbbá a teljes Észak-Mezőföldet nem a Bakonyicumhoz (Dunántúli-középhegység) soroljuk. A flórajárások felosztása a földrajzi középtájaknál nagyobb léptékű, s felosztási elve inkább nagyobb földrajzi egységek elkülönítését adja, például az új térképen 5 tájból álló Kisalföld egyetlen flórajárás (Arabonicum), vagy a florisztikai felosztás egységként kezeli a Zalai-dombságot, a Tapolcai- és Káli-medencét a Bakonyaljával (Saladiense). Az Északi-középhegységet szinte szabályosan darabolja nyugat – kelet irányú tengelye mentén, míg az új térkép mintázata ugyanezt igyekszik a magassági övezetek és az alapkőzet alapján kifejlődött vegetációhoz kötni. A határok meghúzása a térkép durva léptékéből adódóan pontatlanabb. Ezzel a térképpel kapcsolatban fontos, hogy az elmúlt évek intenzív terepkutatásai nagyban növelték tudásunkat az ország tájairól, ezek kapcsolattrendszereiről, lényegéről, így ezek határait is pontosabban látjuk.

A vegetációs tájakat 6 csoportba foglalva, ez a 6 csoport jól illeszkedik a földrajzos nagytájakhoz (MAROSI – SOMOGYI 1990), lényegében ennek pontosított változata. Jelentősebb eltérés csupán néhány helyen van, de a nagytáji léptékhez képest ezek szinte elhanyagolhatóak. Az említett eltérést az Alföldről az Északi-középhegységbe benyúló folyóvölgyek (Zagyva, Sajó és Hernád vegetációs tájak), illetve a Dél-Dunántúl területére benyúló Dráva-sík vegetációs táj jelenti. Az új térkép önálló egységként kezel néhány átmeneti jellegű tájat, melyet a földrajzos nagytáj jellegénél fogva kettémetsz, így az Észak-Mezőföldet, mely összeköti az Alföldet a Dunántúli-középhegységgel (a földrajzos határhúzást nyilván jelentősen befolyásolta, hogy a szigetként különálló Velencei-hegység ne szigetként jelenjen meg), továbbá az Északi-középhegység déli előterében lévő Cserhátalja, Mátraalja, Bükkalja, Harangod és Dél-Cserehát vegetációs tájak területét.

A földrajzos középtáj mintázatához képest már jelentősebb az eltérés, mivel más szempontok szerint lettek lehatárolva a területek, például a Mátra és a Bükk helyett külön ezek legmagasabb, montán jellegű, része, külön északi, külön déli oldaluk, külön hegylábi területük lett meghatározva, egy-egy tájba vonva. A később elkészítendő vegetációs kistájak mintázata még jelentősebben el fog térni a földrajzos kistájak mintázatától, részben amiatt, hogy már középtáji léptékben pontosabb határvonalakat rajzoltunk, mint a földrajzos kistájbeosztás. A térképet nem tartjuk véglegesnek. Mind a közeljövő terepi kutatásai, mind a MÉTA-adatbázis elemzése során várhatóan lesznek változtatások, pontosítások. A szerzői munkaközösség tervei alapján a későbbiekben elkészítjük a térkép pontosított változatát.

[CÉLKITŰZÉS](#) | [BEVEZETÉS](#) | [MÓDSZER](#) | [TULAJDONSÁGOK](#) | [TÉRKÉP](#) | [TÁBLÁZAT](#) | [SZERZŐK](#) | [HIVATKOZÁSOK](#)

A VEGTÁJ térkép térinformatikai állománya >> [szabadon letölthető és felhasználható.](#)

[CÉLKITŰZÉS](#) | [BEVEZETÉS](#) | [MÓDSZER](#) | [TULAJDONSÁGOK](#) | [TÉRKÉP](#) | [TÁBLÁZAT](#) | [SZERZŐK](#) | [HIVATKOZÁSOK](#)

A VEGETÁCIÓTÁJAK AZONOSÍTÓJA (ID), NEVE és a LEHATÁROLÁS SZERZŐI

ID	vegetációtáj	résztáj	nagytaj	szerzők
1	Fertőmelléki-dombsor		Nyugat-Dunántúl	KG
2	Alpokaljai hegyek	Soproni-hegység	Nyugat-Dunántúl	KG
3	Alpokaljai hegyek	Kőszegi-hegység	Nyugat-Dunántúl	KG
4	Alpokaljai hegyek	Vas-hegy	Nyugat-Dunántúl	KG
5	Répcse- és Ikva-sík		Nyugat-Dunántúl	KG
6	Gyöngyös- és Pinka-sík		Nyugat-Dunántúl	KG, BL, MeA
7	Rába-völgy		Nyugat-Dunántúl	KG, BL, MeA
8	Vendvidék		Nyugat-Dunántúl	BL
9	Órség		Nyugat-Dunántúl	BL, MeA
10	Göcsej és Hetés		Nyugat-Dunántúl	ÓM, BL
11	Vasi- és Zalai-hegyhát, Kemeneshát		Nyugat-Dunántúl	MeA, BL, ÓM, KG
12	Zalai-dombság		Nyugat-Dunántúl	ÓM, JM
13	Balaton-vidék		Dél-Dunántúl	BN, JM, HA, ÓM
14	Marcali-hát		Dél-Dunántúl	JM
15	Belső-Somogy		Dél-Dunántúl	JM
16	Külső-Somogy		Dél-Dunántúl	JM, HA
17	Zselic		Dél-Dunántúl	JM, CsJ
18	Mecsek, Völgyesség, Szekszárdi-dombság		Dél-Dunántúl	CsJ, JM, PD
19	Tolnai-dombság		Dél-Dunántúl	CsJ, HA, JM
20	Baranyai-dombság		Dél-Dunántúl	CsJ, PD
21	Villányi-hegység		Dél-Dunántúl	CsJ
22	Keszthelyi-hegység		Dunántúli-középhegység	BJ, BN, ÓM

23	Balaton-felvidék	Balaton-felvidék (központi rész)	Dunántúli-középhegység	BN
24	Balaton-felvidék	Szent György-hegy	Dunántúli-középhegység	BN
25	Balaton-felvidék	Szigliget	Dunántúli-középhegység	BN
26	Balaton-felvidék	Tihany	Dunántúli-középhegység	BN
27	Nyugati-Bakonyalja		Dunántúli-középhegység	BN, MeA
28	Déli-Bakony		Dunántúli-középhegység	BN
29	Belső-Bakony		Dunántúli-középhegység	BN, BJ
30	Keleti-Bakony		Dunántúli-középhegység	BN, BJ
31	Központi-Bakonyalja		Dunántúli-középhegység	BN, BJ
32	Pannonhalmi-dombság		Dunántúli-középhegység	SchD, BN
33	Velencei-hegység		Dunántúli-középhegység	BJ, BN
34	Bársonyos		Dunántúli-középhegység	BZ
35	Dél-Vértes		Dunántúli-középhegység	BZ, BN
36	Vértes és Gerecse	Északi-Vértes (keleti rész)	Dunántúli-középhegység	BZ
37	Vértes és Gerecse	Központi-Gerecse	Dunántúli-középhegység	BZ
38	Keleti-Gerecse		Dunántúli-középhegység	BZ
39	Északi-Vértes (nyugati rész)		Dunántúli-középhegység	BZ
40	Pilis, Budai-hegység		Dunántúli-középhegység	BJ
41	Zsámbéki-medence és környéke		Dunántúli-középhegység	KSzJ, BZ
42	Fertő-medence		Kisalföld	KG
43	Győr-Tatai-teraszvidék és Igmánd - Kisbéri-sík		Kisalföld	KG, SchD, BN
44	Mosoni-sík		Kisalföld	KG
45	Hanság		Kisalföld	KG
46	Kisalföldi Duna-völgy		Kisalföld	KG, BZ, NJ
47	Marcál-medence		Kisalföld	MeA, ÓM
48	Dráva-sík		Alföld	CsJ, JM, ÓM, PD
49	Sárvíz- és Sió-völgy		Alföld	HA
50	Nyugat-Mezőföld		Alföld	HA, BZ, JM
51	Észak-Mezőföld		Alföld	HA, BZ, KSzJ
52	Dél-Mezőföld		Alföld	HA
53	Velencei-tó		Alföld	HA, KSzJ
54	Kelet-Mezőföld		Alföld	HA, KSzJ
55	Közép-Duna-völgy		Alföld	BM, HA, KSzJ, NJ
56	Alsó-Duna-völgy		Alföld	BM, CsJ, HA
57	Örjeg		Alföld	MáA, BM
58	Duna-sík		Alföld	BM, MáA
59	Homokhátság		Alföld	BM, DJÁ, MáA, CsAI
60	Öreg-Homok		Alföld	BM, MáA, DJÁ, SzV
61	Dorozsma - Majsai-hát		Alföld	DJÁ, BM, CsAI, MáA
62	Felső-Bácska		Alföld	BM, CsAI
63	Duna - Tisza-közi löszös homokok	Kiskunsági löszös hát	Alföld	BM, DJÁ, MáA
64	Duna - Tisza-közi löszös homokok	Gerje-Perje-sík	Alföld	BM, VT
65	Duna - Tisza-közi löszös homokok	Szegedi-sík	Alföld	DJÁ, CsAI
66	Észak-Bánság*		Alföld	CsAI, DJÁ

67	Maros-ártér**		Alföld	DJÁ, CsAI
68	Tisza-völgy		Alföld	BM, DJÁ, MoA, MZs, TT, CsAI
69	Maros - Körös köze		Alföld	MZs, TT, CsAI, DJÁ
70	Nagykunság		Alföld	MZs, MoA, DJÁ
71	Berettyó - Körös-vidék		Alföld	MoA, DJÁ, TT, MZs
72	Bihari-sík		Alföld	MoA
73	Hortobágy		Alföld	MoA, MZs
74	Érmellék		Alföld	MoA
75	Hajdúság		Alföld	MoA
76	Észak-Nyírség		Alföld	MoA
77	Dél-Nyírség		Alföld	MoA
78	Taktaköz és Alsó-Bodrogek		Alföld	MZs, MoA, MCs
79	Bereg - Szatmári-sík		Alföld	MoA
80	Sajó és Hernád völgye		Alföld	MCs, SzF
81	Tápió - Sajó hordalékkúp-síkság		Alföld	MCs, MZs, HK, SG, SzV, VT
82	Visegrádi-hegység		Északi-középhegység	BJ
83	Dél-Börzsöny és Naszály		Északi-középhegység	NJ
84	Észak-Börzsöny		Északi-középhegység	NJ
85	Ipoly-völgy		Északi-középhegység	HK, NJ
86	Kosdi- és Csóvári-dombság		Északi-középhegység	HK, NJ
87	Észak-Cserhát		Északi-középhegység	HK, CsJ, NJ
88	Központi-Cserhát		Északi-középhegység	HK
89	Dél-Cserhát		Északi-középhegység	HK, SzV
90	Karancs és Medves		Északi-középhegység	CsJ, HK
91	Hegyaljak	Cserhátalja	Északi-középhegység	HK, MCs
92	Hegyaljak	Mátraalja	Északi-középhegység	MCs
93	Hegyaljak	Bükkalja	Északi-középhegység	MCs
94	Gödöllői-dombság		Északi-középhegység	SzV, VT, BM
95	Déli-Mátra		Északi-középhegység	SG, MCs, MG
96	Heves - Borsodi-dombság, Északi-Mátra, Északi-Bükk		Északi-középhegység	CsJ, HK, MCs, MG, SG
97	Hegytetők	Magas-Mátra	Északi-középhegység	SG, MG
98	Hegytetők	Bükk-fennsík	Északi-középhegység	MCs
99	Hegytetők	Magas-"Zemplén"	Északi-középhegység	MCs, SzF
100	Hegytetők	Milic	Északi-középhegység	MCs, SzF
101	Déli-Bükk		Északi-középhegység	MCs
102	Putnoki-dombság		Északi-középhegység	SzF, VV
103	Gómör - Tornai-karszt		Északi-középhegység	SzF, VV
104	Cserehát		Északi-középhegység	SzF, VV, MCs
105	Harangod és Dél-Cserehát	Dél-Cserehát	Északi-középhegység	MCs
106	Harangod és Dél-Cserehát	Harangod és Hernád-magaspart	Északi-középhegység	MCs
107	Hegyalja		Északi-középhegység	MCs
108	Abaúji hegyek		Északi-középhegység	MCs
109	Zempléni-szigethegység***		Északi-középhegység	MCs

* Észak-Bánság (66) az elemzéseknél összevonható a Maros - Körös-közével (69)

** Maros-ártér (67) az elemzéseknél összevonható a Tisza-völgyével (68)

*** Zempléni-szigethegység (105) az elemzéseknél összevonható a Hegyaljával (107)

[CÉLKITŰZÉS](#) | [BEVEZETÉS](#) | [MÓDSZER](#) | [TULAJDONSÁGOK](#) | [TÉRKÉP](#) | [TÁBLÁZAT](#) | [SZERZŐK](#) | [HIVATKOZÁSOK](#)

A TÁJLEHATÁROLÁSOKAT VÉGEZTÉK

BZ: **Barina Zoltán**, BN: **Bauer Norbert**, BM: **Biró Marianna**, BL: **Bodoncz László**, BJ: **Bölöni János**, CsAI: **Csathó András István**, CsJ: **Csiky János**, DJÁ: **Deák József Áron**, HK: **Harmos Krisztián**, HA: **Horváth András**, JM: **Juhász Magdolna**, KSzJ: **Kállayné Szerényi Júlia**, KG: **Király Gergely**, MG: **Magos Gábor**, MáA: **Máté András**, MeA: **Mesterházy Attila**, MoA: **Molnár Attila**, MCs: **Molnár Csaba**, MZs: **Molnár Zsolt**, NJ: **Nagy József**, ÓM: **Óvári Miklós**, PD: **Purger Dragica**, SchD: **Schmidt Dávid**, SG: **Sramkó Gábor**, SzV: **Szénási Valentin**, SzF: **Szmorad Ferenc**, TT: **Tóth Tamás**, VT: **Vidra Tamás**, VV: **Virók Viktor**

Kapcsolódó oldalak:

[Magyarország vegetációs tájbeosztása, VEGTÁJ \(MTA ÖK ÖBI\) - GIS](#)

[Szolgáltatások - szabad hozzáférésű állományok](#)

Kapcsolódó publikációk:

[Molnár Cs., Molnár Zs., Barina, Bauer, Biró ... \(2008\) Vegetation-based landscape ...](#)

Source URL (modified on 2016.03.09. - 11:04):<https://novenyzetiterkep.hu/node/50>